

**WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI**

Szczecin, dnia 2 sierpnia 2011 r.

NK-4.4131. 183 .2011.SA

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; zm.: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 175 poz.1457, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777)

stwierdzam nieważność

§§ 2, 4-11 uchwały Nr VII/41/2011 Rady Gminy Boleszkowice z dnia 30 czerwca 2011 r. *w sprawie: określenia zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości zabudowanych i niezabudowanych oraz ich wydzierżawiania lub najmu na okres dłuższy niż trzy lata lub na czas nieoznaczony.*

Uzasadnienie

W dniu 30 czerwca 2011 r. Rada Gminy Boleszkowice podjęła uchwałę Nr VII/41/2011 *w sprawie: określenia zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości zabudowanych i niezabudowanych oraz ich wydzierżawiania lub najmu na okres dłuższy niż trzy lata lub na czas nieoznaczony.*

Materialnoprawną podstawę podjęcia ww. aktu stanowi powołany w jego podstawie prawnej art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym *do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach majątkowych gminy, przekraczających zakres zwykłego zarządu, dotyczących zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, o ile ustawy szczególne nie stanowią inaczej; uchwała rady gminy jest wymagana również w przypadku, gdy po umowie zawartej na czas oznaczony do 3 lat strony zawierają kolejne umowy, których przedmiotem jest ta sama nieruchomość; do czasu określenia zasad wójt może dokonywać tych czynności wyłącznie za zgodą rady gminy.*

Powyższy przepis niewątpliwie przyznaje organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego kompetencję do podjęcia uchwały odnoszącej się do zasad zarządu mieniem gminy, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3 cyt. ustawy. Zgodnie bowiem z jego treścią *organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy*, przy czym uchwała podejmowana na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy o samorządzie gminnym powinna zawierać granice, w jakich muszą się mieścić czynności dokonywane przez organ wykonawczy. Rada gminy określając zasady gospodarowania nieruchomościami opracowuje w tym zakresie zbiór reguł postępowania organu wykonawczego, jednakże zasady te nie mogą wkraczać ani modyfikować ustawowej materii, stanowiąc co najwyżej jej dopełnienie lub uzupełnienie.

Tymczasem Rada Gminy Boleszkowice w § 2 ust. 1 uchwały Nr VII/41/2011 postanowiła, że upoważnia się Wójta Gminy do gospodarowania gminnym zasobem nieruchomości. W powyższym zakresie upoważniony jest w szczególności do:

- 1) *przenoszenia własności nieruchomości w drodze sprzedaży,*
- 2) *oddawania nieruchomości gruntowych w użytkowanie wieczyste,*
- 3) *dokonywania zamiany nieruchomości lub zamiany prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych,*
- 4) *zbywania udziałów w nieruchomości,*
- 5) *nabywania nieruchomości od osób fizycznych lub prawnych odpłatnie lub nieodpłatnie,*
- 6) *oddawanie nieruchomości lub ich części w dzierżawę, najem lub użytkowanie,*
- 7) *wnoszenia nieruchomości oraz prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej jako wkładu niepieniężnego (aportu) do spółek,*
- 8) *obciążania nieruchomości ograniczonymi prawami rzeczowymi na rzecz osób trzecich,*
- 9) *użyczenia nieruchomości jednostkom organizacyjnym gminy, gminnym osobom prawnym, klubom sportowym, jednostkom OSP, GOK, Skarbowi Państwa i jednostkom samorządu terytorialnego,*
- 10) *przekazywania nieruchomości w drodze darowizny na cele publiczne,*
- 11) *przekazywanie nieruchomości w drodze darowizny na rzecz Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego,*
- 12) *sprzedaży nieruchomości Skarbowi Państwa oraz jednostkom samorządu terytorialnego za cenę obniżoną oraz oddawania nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste nieodpłatnie tymże jednostkom,*
- 13) *nieodpłatnego obciążania nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego ograniczonymi prawami rzeczowymi,*
- 14) *zamiany nieruchomości lub zamiany prawa użytkowania wieczystego bez obowiązku dokonywania dopłat w przypadku różnej wartości zamienianych nieruchomości lub praw dokonywanej między gminą a Skarbem Państwa oraz między jednostkami samorządu terytorialnego.*

Następnie w § 4 ust. 1 kwestionowanej uchwały Rada wskazała, iż *formę nabycia nieruchomości określa zarządzenie Wójta Gminy*. Z kolei ust. 2 tego przepisu stanowi, że *przed podpisaniem umowy dotyczącej nabycia nieruchomości strony sporządzają protokół, który zawiera w szczególności:*

- 1) *opis nieruchomości z uwzględnieniem stanu prawnego,*
- 2) *dane dotyczące właściciela nieruchomości,*
- 3) *informację o przeznaczeniu nieruchomości w dokumentach planistycznych,*

4) cenę nieruchomości oraz warunki jej zapłaty.

W §§ od 5 do 9 uchwały Nr VII/41/2011 Rada Gminy Boleszkowice postanowiła odpowiednio:

- sprzedaż na własność i oddawanie w użytkowanie wieczyste nieruchomości komunalnych gminy następuje w drodze przetargu lub bezprzetargowej przy zachowaniu zasad określonych przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz innych przepisów szczególnych (§ 5 ust. 1),
- przeznaczenie nieruchomości do sprzedaży następuje w drodze zarządzenia Wójta Gminy (§ 5 ust. 2),
- upoważnia się Wójta Gminy do sprzedaży, z zastrzeżeniem § 7, nieruchomości zabudowanych i niezabudowanych w drodze przetargu z uwzględnieniem pierwszeństwa nabycia wynikającego z przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami (§ 6),
- upoważnia się Wójta do sprzedaży nieruchomości zabudowanych i niezabudowanych w drodze bezprzetargowej na zasadach określonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami i w przepisach szczególnych oraz niniejszej uchwale (§ 7 ust. 1),
- oprócz przypadków określonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami, zwalnia się z przetargowego trybu zbycia nieruchomości na rzecz osoby lub osób, które faktycznie dzierżawą, co najmniej 10 lat, nieruchomość na podstawie umowy dzierżawy, jeżeli nieruchomość ta została zabudowana na podstawie pozwolenia na budowę (§ 7 ust. 2),
- przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku gdy o nabycie nieruchomości ubiega się więcej niż jeden podmiot (§ 7 ust. 3),
- w trybie bezprzetargowym zbycie nieruchomości następuje za cenę nie niższą od jej wartości ustalonej przez rzeczoznawcę majątkowego, po doliczeniu kosztów przygotowania dokumentacji niezbędnej do zbycia nieruchomości (§ 8 ust. 1),
- w przypadku zastosowania bonifikaty ustalonej na podstawie ustawy o gospodarce nieruchomościami nieruchomość zbywana jest po cenie obniżonej o wyliczoną bonifikatę (§ 8 ust. 2),
- wysokość pierwszej opłaty za grunt oddawany w użytkowanie wieczyste wynosi 25 % ceny gruntu z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 (§ 9 ust. 1),
- wysokość pierwszej opłaty za grunt oddawany w użytkowanie wieczyste dla nieruchomości:
 - 1) przeznaczonych pod budowę obiektów sakralnych wraz z towarzyszącą zabudową i infrastrukturą,
 - 2) przeznaczonych pod działalność charytatywną oraz niezarobkową działalność opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, wychowawczą, naukową, badawczą i rozwojową,
 - 3) przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe lub na realizację urządzeń infrastruktury technicznej albo innych celów publicznych,- ustala się na 15 % ceny gruntu (§ 9 ust. 2),
- ustalone na podstawie ust. 1 i 2 pierwsze opłaty z tytułu użytkowania wieczystego oraz opłaty roczne obniża się o 10 %, jeżeli nieruchomość została wpisana do rejestru zabytków (§ 9 ust. 3).

Przepis § 10 uchwały Nr VII/41/2011 stanowi z kolei, że zawieranie umów dzierżawy, najmu i użytkowania nieruchomości na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, następuje w drodze przetargowej z zastrzeżeniem przypadków określonych

w ust. 5 i 6 (§ 10 ust. 1). Przetarg przeprowadzany jest na tych samych zasadach jak przy sprzedaży nieruchomości (§ 10 ust. 2). Wójt Gminy ustala warunki przetargu a w szczególności:

- 1) cenę wywoławczą czynszu,
- 2) przeznaczenie nieruchomości,
- 3) sposób zagospodarowania,
- 4) wysokość wadium (§ 10 ust. 3).

Następnie w ust. 4 § 10 uchwały Nr VII/41/2011 Rada postanowiła, że wysokość czynszu uzależniona jest od lokalizacji nieruchomości oraz celu na jaki została udostępniona. Zaś regulacja ust. 5 § 10 kwestionowanej uchwały stanowi, że zawieranie umów dzierżawy, najmu i użytkowania nieruchomości na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, nieruchomości wchodzących w skład zasobu nieruchomości w trybie bezprzetargowym może nastąpić jeżeli:

- 1) wydzierżawienie, wynajmowanie i użytkowanie nieruchomości następuje na rzecz następcy prawnego dotychczasowego użytkownika nieruchomości,
- 2) wydzierżawienie, wynajmowanie i użytkowanie nieruchomości następuje w przypadkach zawierania kolejnych umów z dotychczasowym użytkownikiem nieruchomości jeżeli wywodził się z postanowień umowy, złożył wniosek, a zawarcie umowy nie będzie sprzeczne z interesem Gminy Boleszkowice,
- 3) wydzierżawienie, wynajmowanie i użytkowanie nieruchomości lub jej części ma na celu poprawę warunków korzystania z przyległych działek, będących we władaniu osoby, która zamierza tą nieruchomość lub jej część użytkować,
- 4) wydzierżawienie, wynajmowanie i użytkowanie nieruchomości następuje na rzecz Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu Gminy Boleszkowice oraz osób fizycznych i prawnych, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą lub sportowo – turystyczną, na cele ~~nie~~ związane z ich działalnością statutową,
- 5) wydzierżawienie, wynajmowanie i użytkowanie nieruchomości następuje na rzecz Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie natomiast z brzmieniem § 10 ust. 6 kwestionowanej uchwały jeżeli pierwszy przetarg na wydzierżawienie, wynajmowanie lub użytkowanie nieruchomości zakończył się wynikiem negatywnym należy stosować zasady odpowiednie jak przy sprzedaży nieruchomości. Z kolei, w ust. 7 § 10 organ stanowiący Gminy Boleszkowice postanowił, że stawka czynszu dzierżawnego w przypadku bezprzetargowego trybu zawarcia umów dzierżawy, najmu lub użytkowania regulowana będzie zarządzeniem Wójta.

Ponadto, w § 11 uchwały Nr VII/41/2011 określono, że Wójt Gminy, kierując się zasadami określonymi w Kodeksie Cywilnym i ustawie o księgach wieczystych i hipotece może dokonać obciążenia nieruchomości stanowiących własność Gminy Boleszkowice, w szczególności polegającej na:

- 1) oddanie nieruchomości w użytkowanie,
- 2) ustanowienia służebności (§ 11 ust. 1). Obciążenie nieruchomości służebnością nie może powodować utraty możliwości jej zagospodarowania zgodnie z jej przeznaczeniem (§ 11 ust. 2). Opłata za ustalenie służebności ustalana będzie każdorazowo na podstawie prowadzonych przez Wójta Gminy negocjacji (§ 11 ust. 3).

W ocenie organu nadzoru przywołane przepisy uchwały Nr VII/41/2011 Rady Gminy Boleszkowice w sposób istotny naruszają obowiązujący porządek prawny.

W tym miejscu wskazać należy, że kompetencja wójta (burmistrza, prezydenta miasta) do gospodarowania mieniem komunalnym wynika wprost z treści art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym. Znajduje ona również odzwierciedlenie w art. 25 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którym gminnym zasobem nieruchomości gospodaruje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Rada swoim działaniem nie może wkraczać w kompetencje organu wykonawczego gminy, upoważnionego przez ustawodawcę do gospodarowania mieniem gminy. Pojęcie "gospodarowanie mieniem komunalnym" ma szeroki zakres, pozwalający wójtowi na samodzielne działanie i podejmowanie wszystkich koniecznych tzw. „decyzji gospodarczych” dotyczących mienia gminy bez uzyskiwania zgody rady gminy z wyjątkiem spraw, zastrzeżonych do kompetencji rady, wymienionych w art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym. Zawarte w tym przepisie domniemanie właściwości rady "we wszystkich sprawach w zakresie działania gminy" trzeba rozumieć w ten sposób, że rada gminy jako organ kolegialny i wieloosobowy jest uprawniony do działań związanych ze stanowieniem lub kontrolą (art. 15 ust. 1 cyt. ustawy). Rada nie może jednak dokonywać czynności, należących do sfery wykonawczej, ponieważ naruszałoby to konstytucyjny podział organów gminy na stanowiące i wykonawcze (art. 169 Konstytucji RP). Ponadto, w myśl art. 11 ustawy o gospodarce nieruchomościami, z zastrzeżeniem wyjątków wynikających z przepisów tej ustawy oraz odrębnych ustaw, organem reprezentującym gminę w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest organ wykonawczy gminy. W konsekwencji, to ustawodawca przyznał organowi wykonawczemu gminy kompetencję do gospodarowania gminnym zasobem nieruchomości czym zamknął możliwość udzielenia takiego upoważnienia wójtowi przez radę gminy.

Zgodnie z treścią art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Przepis art. 7 Konstytucji RP określa zasadę legalności działań organów władzy publicznej, zgodnie z którą organy te działają na podstawie i w granicach prawa. Gminny samorząd terytorialny, będąc adresatem uprawnienia do stanowienia aktów prawa miejscowego, jest legitymowany do wydawania aktów prawa miejscowego tylko wówczas i tylko w takim zakresie, który wynika bezpośrednio i wprost z woli ustawodawcy wyrażonej w upoważnieniu ustawowym. Również z art. 4 ust. 2 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego (Dz. U. z 1994 r., Nr 124, poz. 607, ze zm.) wynika, że społeczności lokalne mają pełną swobodę działania w każdej sprawie, która nie jest wyłączona z ich kompetencji lub nie wchodzi w zakres kompetencji innych organów władzy, ale z wyraźnym zastrzeżeniem, iż swoboda ta rozciąga się w zakresie określonym prawem. Nie budzi wątpliwości, że uchwała w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy o samorządzie gminnym, stanowi akt prawa miejscowego. Nie może ona jednak bezpośrednio kształtować treści stosunku umownego, a każde podejmowanie przez radę gminy czynności, które należą do sfery wykonawczej, uznać należy za naruszenie konstytucyjnej zasady podziału organów jednostek samorządu terytorialnego. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmując uchwałę w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami obowiązany jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego

udzielnego mu przez ustawodawcę. Uchwała rady gminy nie może bowiem wkraczać w sferę materii regulowanych ustawami, nie może też treści w nich zawartych przekształcać, modyfikować czy syntetyzować, a nawet nie powinna ich powtarzać. Mając na względzie zasady poprawnej legislacji, wynikające w szczególności z załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) w aktach prawa miejscowego oraz uchwałach i zarządzeniach wewnętrznych nie mogą być powtarzane przepisy ustawy (§ 143 i § 137 załącznika), ponieważ powtórzenie takie jest normatywnie zbędne i grozi w procesie wykładni wywołaniem błędu co do rangi przepisu. Podstawowe akty prawne mogą zatem zawierać jedynie takie przepisy, które stanowią dopełnienie regulacji zastrzeżonej do materii ustawowej, pod warunkiem że spełniają wymagania określone w art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. Akty podstawowe mogą zawierać wyłącznie przepisy uzupełniające to, co zostało uregulowane w ustawie i tylko w zakresie nieprzesadzającym o istotnych elementach danej konstrukcji (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2002 r., Sygn. akt K. 33/01, OTK-A 2002, nr 4, poz. 44; wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 września 1998 r., Sygn. akt U. 1/98, OTK 1998, nr 5, poz. 65).

Następnie w niniejszej sprawie wskazać należy brzmienie przepisu art. 37 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którym wojewoda - w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, a odpowiednia rada lub sejmik - w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność jednostki samorządu terytorialnego, odpowiednio w drodze zarządzenia lub uchwały, mogą zwolnić z obowiązku zbycia w drodze przetargu nieruchomości przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe lub na realizację urządzeń infrastruktury technicznej albo innych celów publicznych, jeżeli cele te będą realizowane przez podmioty, dla których są to cele statutowe i których dochody przeznacza się w całości na działalność statutową. Przepis ten stosuje się również, gdy sprzedaż nieruchomości następuje na rzecz osoby, która dzierżawi nieruchomość na podstawie umowy zawartej co najmniej na 10 lat, jeżeli nieruchomość ta została zabudowana na podstawie zezwolenia na budowę. Przepisu tego nie stosuje się, w przypadku gdy o nabycie nieruchomości ubiega się więcej niż jeden podmiot spełniający powyższe warunki.

Z kolei w art. 67 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami ustawodawca wprost wskazał, że przy sprzedaży nieruchomości w drodze bezprzetargowej, o której mowa w art. 37 ust. 2 i 3, cenę nieruchomości ustala się w wysokości nie niższej niż jej wartość. Natomiast, kwestie dotyczące opłaty z tytułu użytkowania wieczystego zostały w sposób zupełny uregulowane w art. 72 cyt. wyżej ustawy. Z przywołanych unormowań wynika, że o ile istnieje podstawa prawna dla rady gminy do podwyższenia stawki procentowej opłaty rocznej w stosunku do nieruchomości stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego, to brak jest podstaw dla rady do ustalenia wysokości pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego. Ustalenie przez organ stanowiący gminy wysokości pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego jest przekroczeniem przyznanych mu przez prawodawcę kompetencji i wejściem w zakres kompetencji organu wykonawczego. Podkreślić w tym miejscu należy, że zgodnie z treścią art. 73 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami wysokość pierwszej opłaty i opłat rocznych oraz udzielanych bonifikat i sposób zapłaty tych opłat ustala się w umowie.

W tym miejscu podkreślić trzeba, że w myśl art. 37 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami zawarcie umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na czas oznaczony

dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony następuje w drodze przetargu. Wojewoda albo odpowiednia rada lub sejmik mogą wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia tych umów.

Wskazany wyżej przepis wymaga wyrażenia zgody przez organ stanowiący w każdym indywidualnym przypadku najmu, dzierżawy czy oddania nieruchomości stanowiącej własność jednostki samorządu terytorialnego w użytkowanie, co wyklucza wyrażenie takiej zgody w sposób generalny.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy, że powołane na wstępie przepisy uchwały Nr VII/41/2011 Rady Gminy Boleszkowice stanowią w części zbędne powtórzenie norm ustawowych oraz postanowienia szczegółowe, które winny być konkretyzowane w umowie. Nie można zatem zakwalifikować ich jako zasad postępowania w zakresie gospodarowania nieruchomościami. Jednocześnie, kwestionowane postanowienia ww. uchwały pozostają w sprzeczności z zasadą, iż to organ wykonawczy gminy gospodaruje mieniem gminnym i jako wyłącznie właściwy przesądza o treści zawieranych w tym zakresie umów.

Uznać zatem należy, że Rada Gminy Boleszkowice wprowadzając unormowania o wskazanej powyżej treści, naruszyła przepisy powszechnie obowiązującego prawa w stopniu istotnym. W związku z powyższym w pełni uzasadnione i konieczne jest wyeliminowanie z obrotu prawnego postanowień uchwały Nr VII/41/2011 Rady Gminy Boleszkowice z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie: *określenia zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości zabudowanych i niezabudowanych oraz ich wydzierżawiania lub najmu na okres dłuższy niż trzy lata lub na czas nieoznaczony* w zakresie wskazanym na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA ZACHODNIOPOMORSKI
Marcin Zydorowicz